

Буря

Ципріан Каміль Норвід

Буря

(Фрагмент)

Сміливо, юначе! Хоч близько безодні,
Хоч знову гуркочуть громи небесами,
Ти кинеш пристанище марне сьогодні
І вийдеш, увінчаний іскор зірками.
І струмінь гірський, нездоланний у плині,
Ти пройдеш, хоч він вивертає і брили;
Тебе обмине навіть камінь в лавині,
Здаля загарчавши, мов песик безсилий.
А ти, сам-один в дикім розпалі битви,
Не станеш ні в кого рятунку благи,
Не станеш шептати плачливо молитви,
Якій перед бурею вірив зятято.
І відданість буде тобі талісманом.
Хай інші, покинувши весла лякливо,
Вклякають, а ти у борні з океаном
Ухопиш його за розвихрену гриву.
Нехай роззявляється моря безодня,
Як паща, захланна й жадлива надміру,-
У хмарах засяє десниця господня,
Простягтись до тебе, щоб витягти з виру.
Сміливо ж борись за мету свою чесну,
Якщо навіть лавр твоїх скронь не торкнеться,-
В звитягах наступників дух твій воскресне
І подвиг твій ввись монументом зведеться.

1841